

ВІСНИК

ХУСТЩИНИ

№ 24
27 жовтня 2025 року

West Carpathian Marathon 2025: у Хусті сотні бігунів зібрали понад 3 мільйони гривень для ЗСУ

Дев'ятого жовтня Хуст знову став біговою столицею Закарпаття, прийнявши щорічний West Carpathian Marathon. Захід, що зібрав майже тисячу учасників з усієї України, поєднав у собі свято спорту та потужну благодійну місію, вкотре довівши, що є однією з найкращих бігових подій в країні.

Цьогоріч марафон продемонстрував значно вищий рівень організації порівняно з минулим роком, зазначив голова Хустської районної військової адміністрації Віктор Сабадош.

За словами головного організатора заходу Андрія Козиря, на старт трьох дистанцій – 10 км,

25.5 км та класичного марафону – вийшли понад 700 атлетів, до яких долучилися ще 250 учасників дитячих забігів та забігу на 1 км.

Головною метою події стала підтримка Збройних Сил України. Завдяки внескам учасників та допомозі партнерів вдалося зібрати понад 3 мільйони гривень. «На ці кошти придбано обладнання для Збройних Сил України, а саме автомобілі і все з переліку, що їм потрібно. Це чотири бригади: 33-тя, 101-ша, 128-ма і «Карпатська Січ», – розповів Андрій Козир.

Учасники відзначили не лише бездоганну організацію, а й неймовірну атмосферу заходу. Багато хто назвав забіг у Хусті найкращим в Україні. «Я тут вдруге, перед цим був весною. Кожно-

го разу дивує по-своєму, тому тут найкраща організація з усіх, де я був», – поділився враженнями учасник Юрій, який подолав 25.5 км.

Подія зібрала бігунів з різних куточків України,

зокрема зі Львова, Києва та Буковини. «Надзвичайно крутий захід. Видно, що місто оживає», – поділився враженнями учасник марафону

Дмитро, зазначивши, що гості почали приїжджати ще з п'ятниці.

Окрім змагального духу, спортсмени насолоджувалися неймовірними осінніми краєвидами. «Ми потрапили в ту частину осені, коли дуже гарно. Ну, просто ти навіть не знаєш, чи тобі зосередитись на бігові, чи розглядати гори, чи і те, і те», – розповів учасник забігу на 25.5 км Олександр.

Завершився West Carpathian Marathon 2025 потужними емоціями та відчуттям єдності, ставши не лише особистою перемогою для кожного фінішера, а й спільним внеском у майбутню перемогу України

Варвара КОРОЛЕНКО

Мирослав Білецький: Робота над впровадженням ветеранської політики

Стор. 2

«Громада – це люди»: розмова з Віктором Симканичем, Довжанським селищним головою

Стор. 3

У Хустській центральній лікарні діє послуга індивідуального супроводу

Стор. 6

У Хусті триває капітальний ремонт вулиці Томаша Масарика: усі комунікації переносять під землю

У Хусті 13-го жовтня розпочався масштабний капітальний ремонт однієї з відомих вулиць – **Томаша Масарика**. Проєкт передбачає не лише оновлення дорожнього покриття, а й повну модернізацію інженерних мереж. Про це повідомив заступник міського голови **Павло Тесличко**.

За його словами, наразі основні зусилля зосереджені на вирішенні питань з комунікаціями. На даному етапі тривають роботи з перенесення електричних мереж під землю, які проводяться спільно з «Обленерго». Це рішення зумовлене тим, що вздовж вулиці проходять три шестикіловольні кабелі, що живлять половину міста. Щоб уникнути пошкоджень під час майбутнього ремонту

дороги, мережі буде сховано під тротуаром.

«Плануємо також провести роботи з перенесення під землю мереж потужністю 0,4 кВ,

– зазначив **Павло Тесличко**, – Взагалі ми рухаємось до того, щоб це була перша вулиця в місті, де не було б жодних кабелів, і не було б в нас такої ситу-

ації з електричними опорами, яка є станом на сьогодні».

Ці роботи є частиною комплексного підходу до модернізації вулиці. У попередні роки тут вже було прокладено нові водопроводи та каналізацію, а минулого року – проведено газифікацію.

Після завершення перенесення електромереж розпочнеться наступний етап – безпосередньо капітальний ремонт дорожнього покриття. Він включатиме будівництво нової зливової каналізації, якої на цій вулиці раніше не було, а також ремонт тротуарів та самої дороги.

Крім того, розроблено окремий проєкт, який передбачає повне оновлення вуличного освітлення із заміною старих опор. Усі мережі, включно з кабелями зв'язку та інтернет-провайдерів, також будуть перенесені під землю. За словами заступника міського голови, поточна ситуація з кабелями є не лише неестетичною, але й небезпечною.

«Роботи тривають. Сподіваємось на швидке завершення, але в першу чергу нас цікавить, щоб роботи виконувалися якісно», – підсумував **Павло Тесличко**.

Варвара КОРОЛЕНКО

Мирослав Білецький: Робота над впровадженням ветеранської політики – один із безумовних пріоритетів на державному та регіональному рівнях

У цьому напрямку Закарпаття показує високі результати та посідає лідерські позиції. Так, у нашій області найвища в Україні сума коштів, виділених з обласного бюджету у розрахунку на одного ветерана, – 5 844 грн.

Загалом у краї для підтримки ветеранів війни та членів їхніх сімей передбачено майже 155 млн 512 тис. грн.

Реалізуючи державну програму та цільову субвенцію, наша область освоїла цього року 49 млн грн для придбання житла для 21 родини наших захисників. Очікуємо, що до кінця року зможемо забезпечити новою оселею ще кілька сімей ветеранів війни, – повідомив голова Закарпатської ОВА **Мирослав Білецький**.

Щоб підтримати поранених та травмованих військових, родини загиблих, зниклих

безвісти та полонених, на Закарпатті діє програма «Захист». За 10 місяців 2025 року з обласного бюджету для цих потреб спрямували понад 40

млн грн для більш ніж 2200 осіб. Крім того, вдалося збільшити одноразову виплату ветеранам, які повернулися з полону. Вона зросла цього

року у 10 разів – з 5 тис. грн до 50 тис. грн.

Мирослав Білецький зауважив, що для тих наших героїв, котрі повернулися з ворожого полону до прийняття рішення про збільшення розміру допомоги, здійснили перерахунок. Таких захисників було 17 осіб.

«Активно працюємо над реалізацією державної політики та підбираємо фахівців супроводу ветерана. На початку року їх на Закарпатті було всього 14, а вже сьогодні – 69. Підбір кваліфікованих кадрів триває, маємо ціль, щоб до кінця року їх було близько 90 осіб», – відзначив керівник ОВА.

«Ще одне досягнення, яким можемо пишатися, і яке було б неможливим без тісної співпраці із ветеранською спільнотою, – розвиток адаптивних видів спорту в регіоні та створення команди

«CS Gladiator». Підтримуємо спортсменів фінансово та організаційно. Так, вдалося провести низку спортивних заходів обласного та національного рівня: «Ігри воїнів Карпат», «Карпатський виклик», футбольні турніри та багато іншого. Загалом на підтримку спорту в області виділено 2 млн 450 тис. грн. А зовсім нещодавно капітан «Гладиаторів» – **Костянтин Кашула** – здобув 5 медалей у змаганнях серед ветеранів «Strong Spirit`s Games» в Іспанії. Наша гордість!», – розповів **Мирослав Білецький**.

«Продовжуємо працювати разом – влада, актив ветеранів – задля наших військових і тих, хто вже завершив службу, їхніх родин, щоб вони відчували нашу увагу, турботу і вдячність», – підкреслив керівник краю.

Інформує
Закарпатська ОВА

«Громада – це люди»: розмова з Віктором Симканичем, Довжанським селищним головою

Довжанська територіальна громада – це місце з глибоким історичним корінням і сильною сучасністю. Її серце – селище Довге, що колись було окружним містечком у складі Марамороського комітату. Тут, серед зелених схилів і старовинних мурів палацу-фортеці графів Телекі, громада будує своє майбутнє, спираючись на досвід минулого.

Сьогодні ми говоримо з **Віктором Симканичем**, Довжанським селищним головою, про життя громади під час війни, розвиток економіки, підтримку Збройних сил, молодіжні ініціативи та співпрацю з міжнародними партнерами.

– Пане Вікторе, війна змінила життя кожного. Як змінилася громада за цей час?

– Може це вже звучить банально, але всі ми змушені були міняти свої плани, пріоритети, підходи і приймати рішення у зовсім нових умовах.

Війна стала випробуванням не лише для людей, а й для місцевого самоврядування. Багато громад лише формувалися, вчилися діяти як єдина система. І саме цей час показав правильність реформи децентралізації – наскільки стійкими можуть бути громади, коли рішення ухвалюються швидко (оперативно), на місця. Як громади, які безпосередньо в зоні бойових дій, так і ті, що далеко від лінії фронту, достойно себе проявили з перших днів повномасштабного вторгнення, і оперативно реагували на всі виклики, не чекаючи вказівок згори.

– Одним із перших викликів було прийняття внутрішньо переміщених осіб. Як громада впоралася з цим?

– Треба було зрозуміти, як прийняти велику кількість людей, де їх розмістити, як поділити їм увагу. Це було наше перше велике випробування.

Мушу сказати, що більшість тих, хто приїжджав, – це люди похилого віку або жінки з дітьми. Ми зобов'язані були дати їм прихисток і підтримку: від гуманітарної допомоги до побутових речей. На початку повномасштабного вторгнення до нашої громади приїхало майже дві тисячі внутрішньо переміщених осіб. Ті, хто потребував житла, переважно жили в наших закладах дошкільної освіти. Пізніше, завдяки співпраці нашої громади з міжнародними організаціями, на базі одного із корпусів лікувального закладу для цих людей, було створено шелтер. Тепер тут є всі умови для комфортного проживання. Особливістю нашого шелтера є те, що він відповідає

вимогам безбар'єрності та підлаштований для потреб людей з інвалідністю.

Крім того, у нас діє місцева програма «Турбота», яка допомагає всім, хто опинився у складних життєвих обставинах. Ми не робимо різниці між місцевими жителями й переселенцями – усі отримують підтримку. Це питання людяності.

– Довге нещодавно відновило свій історичний статус селища. Що стоїть за цим рішенням і чому воно стало знаковим для громади?

– По-перше, був ухвалений закон, який унормовує адміністративно-територіальний устрій. За чисельністю населення Довге відповідає категорії селищ. Але для нас це не лише формальність.

Історично, ще за часів Угорської імперії, Довге було окружним містечком – по суті, районним центром. У складі угорського комітату Мараморш Довге було центром Довжанського повіту, до якого входили села Приборжавське, Бронька, Суха, Кушниця, Лисичово, Керецькі, Березники, а також Липча та Липецька Поляна. За часів Чехословацької республіки – з 1919 до 1926 року – Довге було центром Довжанського району, який входив до Мукачівської жупи Підкарпатської Русі. У радянські часи воно мало статус селища міського типу, а в 1994 році з невідомих причин його віднесли до сіл.

Ми фактично повернули історичний статус. Це іміджеве рішення, яке громада сприйняла з великим піднесенням. Люди відчули, що це справедливість – і, водночас, нові можливості для розвитку. Жодних ризиків чи додаткових фінансових навантажень це не несе.

– Довжанська громада активно співпрацює з міжнародними партнерами. Які проекти стали найважливішими останнім часом?

– Один із наших найуспішніших проектів – реновація закинутої будівлі на території парку палацу графів Телекі. Ми перетворили її на сучасний простір, центр спільнотворення «Фортеця» – місце для спілкування та навчання, зустрічей військовослужбовців, проведення культурних заходів, зокрема, репетицій нещодавно відновленого народного хору «Боржава» – символу нашої культури та єдності.

На цій же території ми облаштували житло для внутрішньо переміщених осіб. Шелтер – один із тих, які благодійна організація «Людина в скруті. Словацька Республіка» підтримала в партнерстві з чеською People in Need

Ukraine. Ці організації забезпечили цілісне облаштування меблями і технікою: ліжка, матраци, кухонні прилади, холодильники, пральні машинки тощо. Та перед тим чеська організація «Pres hranice E. U.» («Через кордони ЄС») провела ремонт будівлі. Завдяки міжнародним організаціям ми створили комфортні умови для проживання людей з Харківщини, Донеччини, Запоріжжя, Херсонщини. Вони добре інтегрувалися: діти ходять до наших шкіл і садочків, дорослі – долучаються до громадських ініціатив.

Також нам допомагають міжнародні партнери. Зокрема, американська благодійна організація Global Empowerment Mission (GEM) регулярно надає продовольчі набори. Це дуже важливо – не лише матеріально, а й морально: люди відчують, що про них не забули.

Це яскравий приклад того, яку наші громади використовують не тільки бюджетні кошти, а й залучаються ресурси від міжнародних організацій.

– Як громада підтримує Збройні сили України?

– Допомога захисникам і турбота про їхні сім'ї – одне з ключових завдань нашої громади. Ми системно підтримуємо військових, ухвалюємо соціальні програми для родин військовослужбовців. У Довжанській селищній раді працює фахівець із супроводу ветеранів, який допомагає вирішувати питання соціального захисту, медичної та психологічної підтримки.

Наші школи, дитячі садочки та заклади культури постійно організовують благодійні заходи, ярмарки, концерти, до яких активно долучаються і діти, і дорослі. Це не лише про фінансову допомогу, а насамперед про згуртованість, людяність і спільну віру в перемогу. Ми всі усвідомлюємо: війна триває, і кожен має свій фронт. З нашої громади на захист Батьківщини стали понад три сотні воїнів. На жаль, війна забрала життя 10 наших Героїв, ще 17 вважаються зниклими безвісти. Ми пам'ятаємо кожного. І кожен наш день – це вдячність тим, хто боронить Україну.

– А що із розвитком бізнесу? Чи є економічне життя попри війну?

– Є, і це нас дуже тішить. Малий бізнес – це енергія громади. За останні чотири роки кількість підприємців у нас навіть зросла.

Зокрема, запрацювали стоматологічна клініка, фітнес-зал, тренажерний клуб, інші сервіси та послуги. На території громади також здійснюють діяльність підприємства з переробки деревини: ТзОВ «Стаф Довге», ТзОВ «Тиса Вуд» та ТДВ «Приборжавське заводоуправління будматеріалів», ТзОВ санаторій «Боржава», який нині є найбільшим платником податків і роботодавцем громади.

Крім того, намагаємося активно розвивати та стимулювати аграрний напрям. Незважаючи на незначну кількість земель сільськогосподарського призначення, протягом останніх років

громадою передано в оренду більше 60 гектарів землі під вирощування сільськогосподарських культур.

– Ви часто наголошуєте на важливості молоді. Як саме громада працює з нею?

– Молодь – це майбутнє громади. Почнемо з того, що у Довгому ще у 2018 році був створений перший молодіжний хаб «Dowhe Hub» – місце, де молодь проводить зустрічі, навчання, культурні заходи. Саме створення цього хабу дало поштовх створенню націонал-патріотичного пластового руху, який активно веде свою діяльність у станиці Довге. Крім того, уже другу каденцію створена і функціонує Молодіжна рада при Довжанській селищній раді. Тут молоді люди втілюють власні ідеї, проводять заходи, тренінги, займаються волонтерською діяльністю.

– Ваша громада має унікальну природу. Як ви її зберігаєте і розвиваєте?

– Так, 75% нашої території – це ліси. На території громади здійснює свою діяльність Хустське надлісництво ДП «Ліси України» та Липчанське лісотехнічного фахового коледжу та Національний природний парк «Зачарований край», з якими ми співпрацюємо та реалізуємо успішні проекти. Так, разом з Національним природним парком і Франкфуртським зоологічним товариством в Україні ми розробили онлайн-мапу Боржавської долини з її туристичними локаціями, яка вже доступна для туристів. До речі, саме за підтримки цього товариства, ще у 2021 році була розроблена Стратегія розвитку Довжанської територіальної громади.

Це приклад того, як можна поєднувати збереження природи з економічним розвитком – і робити це відповідально.

– І наостанок: що для вас особисто означає слово «громада»?

– Громада – це не стіни і не цифри в бюджеті. Це люди. Люди, які об'єднані спільною метою, які підтримують одне одного й створюють умови для гідного життя.

Ми маємо потенціал, енергію, ми вчимося працювати разом – і саме це дає відчуття впевненості в майбутньому.

Довжанська територіальна громада сьогодні – це приклад того, як у найскладніші часи можна не лише виживати, а й розвиватися, покладаючись на власні сили. Це історія про людей, які не опускають рук і знають: майбутнє будуватиметься щодня – тут, у рідному краї.

Владислава КАЛИНИЧ

Юні таланти Хустщини підкорили Міжнародний конкурс

У неділю, 26 жовтня, у Буковелі відбувся Міжнародний конкурс мистецтв «Музика осені» TALENTS ARENA, який зібрав кращих виконавців, танцівників і митців з різних куточків України.

Хустщину на конкурсі гідно представили вихованці танцювальної студії «LDS», які продемонстрували високий рівень підготовки, сценічну культуру та щиру любов до танцю.

Юні артисти вибороли три призові другі місця у різних вікових категоріях за такі хореографічні номери:

– танцювальна композиція «В ритмі танцю»;

– Сучасний танець;
– Вальс.

Керівник студії – Леся То-манчук, людина, яка з любов'ю передає своїм вихованцям не лише техніку, а й натхнення, дисципліну та віру в себе.

Конкурс оцінювало високопрофесійне журі – відомі діячі мистецтва й медіа, серед яких Амадор Лопес, Гешо Любенов (Болгарія), Анастасія Єрмакова та Люся Кава.

Вітаємо учасників студії «LDS» та їх керівника з успішним виступом!

Нехай нові перемоги й творчі здобутки лише примножують славу нашого краю!

Школа, що долає відстані й роки

Школа – це простір, де сходиться світло пізнання, осередок, де плетуться долі, де народжуються ідеї. Це не просто стіни, класи чи дошки – це живий організм, що росте, дихає, змінюється разом із суспільством. У її коридорах звучить сміх, у класах формується майбутнє, а вчителі щодня дарують свою мудрість. Саме тут ми вчимося не лише математики чи літератури, а й життя, відповідальності, людяності. Коли згадуємо дитинство, завжди перед очима постає знайомий коридор, гомінкий дзвінок, шурхіт сторінок і голос учителя. Школа – це міст між минулим і майбутнім. І на цьому мості вже багато десятиліть впевнено стоїть Хустська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів №2.

Свою історію цей навчальний заклад розпочав у 1945 році, коли вперше відкрив двері в старому приміщенні інтернату. Це був час великих змін, коли Закарпаття увійшло до складу УРСР, і перший випуск школи, що налічував лише двадцять учнів, став символом нової сторінки освітнього життя Хуста. У 1953 році з'явився основний корпус, розрахований на 420 учнівських місць. З роками школа зростала, і вже в 1963 році до неї добудували вісім класів, їдальню та майстерні, а у 1987 році ще й нові класні приміщення, сучасний спортивний зал із роздягальнями та душевими кімнатами.

Сьогодні це вже не маленький заклад, а справжній освітній осередок, у якому навчається понад шістсот учнів. Уся історія школи нерозривно пов'язана з людьми, які її очолювали. Першим директором був **Стрижевський Володимир Степанович**, що працював з 1945 по 1951 роки. Його справу продовжив **Рогаль Василь Сергійович**, який керував закладом до 1975 року. Потім естафету прийняв **Губаль Іван Іванович**, знаний не лише як директор, а й як поет та краєзнавець. У 1990-х роках школою керував **Бірак Володимир Іванович**, згодом – **Мороз Неллі Дмитрівна**, яка запровадила новачинні проекти. У 2006-2020 роках на чолі школи стояла **Гелеван Ганна Михайлівна**, яка не лише дба-

ла про навчальний процес, а й надихнула оновлення шкільного простору, надавши йому сучасного вигляду. Водночас школа зробила важливий історичний крок – повний перехід на українську мову навчання. А з листопада 2020 року керівником став **Зейкан Микола Олександрович**, історик за фахом, наймолодший керівник цієї школи у новітній історії.

Школа – це сім'я, яка вже 80 років формувала і формує нову генерацію. Покоління людей, які повертаються в особах дітей та онуків. Сотні працівників, тисячі учнів, десятки тисяч батьків формували її. Це робить школу справжнім осередком родинності й довіри. Тут пам'ятають не лише минуле, а й пишаються сьогоденням: учні школи щороку перемагають у предметних олімпіадах, конкурсах та творчих проектах, а вчителі здобувають визнання в конкурсах «Учитель року», діляться досвідом і виховують нові покоління.

Прийнятно усвідомлювати, що вчителі нашої школи не лише навчають дітей, а й довіряють їй найцінніше – свої родини. Вони приводять сюди своїх дітей і навіть онуків. Це яскраве свідчення високого професіоналізму педагогів, їхньої любові до школи та впевненості в її цінностях.

Протягом серпня – вересня педагогічний колектив Хустської школи №2 активно проводить різноманітні заходи, присвячені 80-річчю рідного

навчального закладу: брали інтерв'ю від ветеранів праці, спортсменів, які досягли успіху, проводили науково-дослідницьку роботу, залучали учнів до конференції, виготовляли буклети, організували фотовиставку, взяли участь у велопробігу. Учителі та учні разом перегортають сторінки минулого, вшановують тих, хто стояв біля

витоків, і знайомлять школярів з 80-річною історією закладу. Це не просто урочистості – це нагадування, що без минулого не може бути майбутнього.

Підсумком 9 жовтня в Закарпатському обласному театрі драми та комедії був проведений захід, присвячений з нагоди 80-річного ювілею Хустської ЗОШ І-ІІІ ступенів

№2. Свято залишило незабутні враження у серцях присутніх. Кожен ніби перегорнув сторінки минулого, знову відчув дух рідної школи. Завдяки професіоналізму й творчому підходу організаторів усе пройшло на найвищому рівні – щиро дякую за працю, натхнення, любов до своєї справи. Також урочисто було відкрито оновлений герб школи, закладено капсулу часу – звернення до майбутніх поколінь. Це символічна подія, адже герб уособлює дух школи, а капсула – пам'ять про сьогодення.

Щира подяка в.о. Хустського міського голови **Василію Губалю** за підтримку нашої школи та вручення сертифіката на технічне обладнання. Дякуємо за турботу про розвиток освіти та молоде покоління!

Начальниця управління освіти, релігій та у справах національностей **Олеся Василівна Калинич** відзначила, що у цій школі є багато людей, які творили минуле і створюють сьогодення. Також вона підкреслила, що Хустська ЗОШ І-ІІІ ступенів №2 є однією з кращих не тільки в місті, але в області. Торік освітній заклад посів друге місце за результатами НМТ у нашій громаді і увійшов до десятка кращих на Закарпатті. Це результат не однієї людини, а роботи учнів, батьків і вчителів.

Директор школи **Зейкан Микола Олександрович** подякував усім присутнім за підтримку, роботу, навчання, довіру і наголосив, що справжня велич школи в тому, що вона зуміла поєднати мудрі традиції з новаторськими ідеями. Саме тому їй підкоряються і роки, і відстані. А майбутнє покоління повторюватимуть: «Я навчався тут. Я виріс тут. Я повернувся сюди – і це мій вибір».

Нехай наша школа й надалі буде оселею знань, доброти й тепла! Хай у її стінах завжди звучить дитячий сміх, панує взаємоповага, творчість і натхнення. Бажаю школі невпинного розвитку, талановитих учнів, мудрих учителів і нових перемог!

Щира подяка нашим захисникам – Збройним силам України, усім, хто боронив і боронить рідну землю! Ви – приклад мужності, стійкості й любові до Батьківщини.

БІЛАК Ольга Василівна, учитель української мови і літератури

Від ідеї до результату: як Горінчівська громада створює чисте майбутнє

У Горінчівській сільській територіальній громаді успішно завершено проєкт «ЕкоГромада: екологічна освіта, інфраструктура поводження з відходами та громадська згуртованість в Горінчівській територіальній громаді», який став важливим етапом на шляху до чистого довкілля, підвищення екологічної свідомості та зміцнення громадської активності.

Ініціатива реалізовувалася в рамках «Конкурсу мікрогрантів – WIN4UA – Проєкти 2025» Представництва Фонду міжнародної солідарності в Україні за фінансової підтримки Програми польської співпраці у сфері розвитку Міністерства закордонних справ Республіки Польща. Загальна вартість проєкту становила 647 990 грн, з яких 547 990 грн – грантові кошти, а 100 000 грн – власний внесок громади.

Проблема несанкціонованих сміттєзвалищ і відсутності системного підходу до поводження з відходами тривалий час турбує жителів Горінчівської громади. Тож реалізація «ЕкоГромади» стала не лише

відповіддю на екологічний виклик, а й початком формування нової культури – культури відповідальності, чистоти й турботи про рідний край.

Протягом кількох місяців реалізації проєкту вдалося досягти низки конкретних результатів.

На базі Горінчівського міжшкільного ресурсного центру створено екологічний освітній центр «ECO.PROSTIR», який став осередком екологічної освіти та спілкування. Простір обладнано сучасною технікою – ноутбуком, телевізором, багатофункціональним пристроєм, інтерактивними стендами, електрокомпостером, ламінатором і меблями для зручного навчання. Тут проводяться лекції, тренінги, виставки, екоуроки та воркшопи для дітей і дорослих.

У центрі громади з'явився «Зелений острів» – пункт прийому понад десяти видів вторинної сировини, де мешканці можуть здавати відсортовані відходи. Також закуплено 12 великих контейнерів для збору скла, паперу та пластику, 30 комплектів картонних контейнерів та 3

металеві контейнери для роздільного збирання відходів, компостер для органічних відходів і гідравлічний прес, що дає змогу ефективно переробляти вторсировину.

ОСВІТА, АКТИВНІСТЬ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Однією з ключових складових проєкту стала екологічна освіта. В освітніх закладах громади відбувалися тематичні заходи, конкурси та акції. Учні долучилися до екологічних акцій, озеленення територій, створення виробів із вторинних матеріалів. У межах конкурсу «Моя громада – моє майбутнє: Чиста Горінчівська громада» діти продемонстрували, як використати речі можна перетворити на креативні вироби, даруючи їм друге життя. Найкращі роботи представлено у виставковому просторі «ECO.PROSTIR», а переможці отримують грошові призи.

Крім того, у рамках проєкту проведено широку інформаційну кампанію: публікації у соціальних мережах, телесюжети, буклети, настільні ігри та відеоролики, які популяризують

сорткування та екологічну поведінку.

ГРОМАДА, ЯКА ДІЄ РАЗОМ

«ЕкоГромада» об'єднала жителів навколо спільної мети. До реалізації долучилися освітяни, ВПО, молодь, учні та дошкільнята. Завдяки цьому проєкт став не просто набором заходів, а живим прикладом партнерства між громадою, владою та мешканцями.

«Для нас цей проєкт став не лише інвестицією в інфраструктуру, а насамперед у свідомість людей. Ми побачили, як навіть маленькі кроки можуть призвести до великих змін. «ЕкоГромада» – це не про сміття, а про культуру, відповідальність і наше спільне майбутнє», підкреслив сільський голова Михайло Калинич.

КРОК У МАЙБУТНЄ

Хоча основний етап проєкту завершено, робота у цьому напрямі триває. Громада вже отримала додаткове фінансування у розмірі 198 тисяч гривень від Закарпатської облас-

ної військової адміністрації на закупівлю нових контейнерів для сортування відходів. Крім того, Горінчівська громада готує нові ініціативи у межах програм транскордонного співробітництва, що дозволить обмінюватися досвідом із громадами сусідніх країн залучати додаткові ресурси.

Реалізація «ЕкоГромади» показала, що навіть невелика громада може бути прикладом для інших, якщо є бажання змінюватися. Проєкт став важливим кроком до створення системної екологічної політики, виховання нової генерації свідомих громадян і перетворення Горінчівської громади на територію сталого розвитку.

«Ми не зупиняємося. Віримо, що через кілька років сортування стане для кожного мешканця звичним, а наше довкілля – чистим і безпечним. «ЕкоГромада» – це наша спільна історія успіху, яку ми продовжимо разом», – наголосив Михайло Калинич.

Горінчівська громада дякує партнерам за підтримку і вірить, що екологічна свідомість, сформована сьогодні, стане основою чистого та сталого завтра.

Довідка:

Проєкт «ЕкоГромада: екологічна освіта, інфраструктура поводження з відходами та громадська згуртованість в Горінчівській територіальній громаді» реалізується Горінчівською сільською територіальною громадою в рамках «Конкурсу мікрогрантів – WIN4UA – Проєкти 2025» Представництва Фонду міжнародної солідарності в Україні за фінансової підтримки Програми польської співпраці у сфері розвитку Міністерства закордонних справ Республіки Польща.

Публікація висловлює лише погляди автора і не може ототожнюватися з офіційною позицією Міністерства закордонних справ Республіки Польща та Фонду міжнародної солідарності.

Фестиваль кар'єри «Платформа твоїх можливостей»

14 жовтня Комунальний заклад «Хустський професійний коледж» Закарпатської області ради взяв участь у першому обласному Фестивалі кар'єри «Платформа твоїх можливостей», який відбувся на площі Народній в Ужгороді.

Ми гідно представили свої професії, створивши яскраву тематичну експозицію. Наші декорації відображали шлях від традицій до сучасності – вишивані сукні від старовини до сьогодення, пошиті талановитими кравчинями, а також військова форма, що символізує мужність і патріотизм сучасної молоді.

Учениця групи №14 за професією «Офіціант, бармен»

провела майстер-клас із сервірування святкового столу «Halloween Style», продемонструвавши креативність і професіоналізм у кожній деталі.

Не менш захопливим був майстер-клас «Образ дівчини до Halloween», який виконала учениця групи Т-12 за професією «Перукар, перукар-модельєр». Вона створила яскравий тематичний макіяж і зачіску, врадивши

гостей своєю творчістю та майстерністю.

Наші талановиті учні за професіями «Штукатур, облицювальник-плиточник, маляр» та «Монтажник санітарно-технічних систем і устаткування, газозварник» показали практичні навички із сантехнічних робіт і продемонстрували різні декоративні види штукатурки, що викликало неабиякий інтерес серед відвідувачів.

Учні, які завітали на фестиваль, активно спілкувалися, ставили запитання, пробували себе у різних майстер-класах і переконалися, що кожна професія – це шлях до самореалізації та успіху.

Фестиваль довів, що Закарпаття має потужний освітній потенціал, а наша молодь – творча, працьовита і готова будувати своє майбутнє вдома.

Заступник директора з ВР Мар'яна Лукашенко КЗ «Хустський професійний коледж» ЗОР

Дні чеської культури в Колочаві: зустріч історії, дружби та співпраці

Протягом 24–25 жовтня 2025 року у Колочаві проходили Дні чеської культури – подія, що вкотре підтверджує тісний зв'язок громади з Чеською Республікою.

У Культурно-мистецькому центрі Колочавської сільської ради зібралися представники влади, освітяни, історики та друзі Колочави з Чехії, аби вшанувати спільну історію та обговорити подальшу співпрацю у сфері культури, туризму й освіти.

Урочисте відкриття свята розпочалося з покладання квітів до пам'ятника чеському письменнику Івану Ольбрах-ту, який залишив глибокий слід у культурному житті нашого краю. Пролунали гімни України та Чехії, а з вітальними словами до гостей звернулися Генеральний консул Чеської Республіки в Україні **Іржі Борцел**, сільський голова Колочави **Василь Худинець** та голова товариства чеської культури в Ужгороді **Тетяна Сергієнко**.

Під час конференції «Чеський період в історії Колочави», відомий історик, дослідник історії Закарпаття **Михайло Маркович** презентував свою авторську книгу та провів історичний екскурс у чехословацьку добу села. Учасники мали змогу побачити виставку архівних світлин «Колочава очима чехів» та почути захопливу розповідь про створення авторської збірки «Ватра в Карпатах».

Під час зустрічі обговорювалися ідеї спільних культурних і туристичних проєктів між громадами обох країн, пройшла дегустація чеської кухні та перегляд фільмів, які зняли чехи про Колочава.

Дні чеської культури в Колочаві – це крок до зміцнення партнерства між Україною та Чеською Республікою, нагадуючи, що спільна історія – це міст, який поєднує народи через час і покоління.

Колочавська територіальна громада

У Пилипецькій громаді з'явився новий спортивний майданчик

Сьогоднішній день був повним радощів для вихованців Соціально-реабілітаційного центру (дитяче містечко) «Затишок» у Пилипецькій громаді, де з'явився новий спортивний майданчик.

Голова Закарпатської ОВА **Мирослав Білецький** повідомив, що зараз у закладі перебувають 48 дітей, серед них – сироти та діти, позбавлені батьківського піклування. Заклад надає прихисток не тільки маленьким закарпатцям, а й дітям із прифронтових областей.

Сучасний майданчик для активних ігор та занять футболом облаштували завдяки підтримці меценатів, а його відкриття стало справжнім святом для дітей.

Керівник ОВА зауважив, що забезпечити щасливе і безтурботне дитинство – важливе завдання кожного дорослого, особливо в умовах війни. Через неї діти швидко дорослішають, але попри все повинні мати час для того, щоб повеселитися, погратися з однолітками – побути дітьми.

«Спортивний майданчик – це не тільки поле для ігор, це місце, де народжується дружба, відкриваються спортивні таланти.

Я вдячний кожному і кожній, хто докладає максимум зусиль, щоб діти, які опинилися у складній ситуації, пережили жахи війни отримали безпечний прихисток і місце для зростання, навчання, становлення.

Бажаю, щоб тут було якомога більше ігор, перемог, щасливих моментів та спогадів», – підсумував **Мирослав Білецький**.

Інформує Закарпатська ОВА

У Хустській центральній лікарні діє послуга індивідуального супроводу для ветеранів війни та демобілізованих осіб

Фахівець допомагає пацієнтам-ветеранам орієнтуватися в медичних маршрутах, оформлювати необхідні документи, координує консультації суміжних спеціалістів, сприяє отриманню соціальних послуг і вирішує побутові питання під час лікування та після виписки.

Нещодавно лікування завершив військовослужбовець **Ігор**, який проходив курс лікування та реабілітації протягом трьох місяців. Після завершення терапії фахівець із супроводу допоміг із логістикою повернення: залучив благодійну допомогу, придбав зворотний квиток та забезпечив харчування в дорогу. Це дозволило організувати безпечне та комфортне повернення додому без зайвих клопотів для пацієнта.

Військовослужбовець подякував колективу лікарні за професійність і уважне ставлення, відзначив зручні умови перебування та чітку координацію лікувального процесу.

У медичному закладі заважили, що така оцінка є важливим підтвердженням, що команда рухається правильним шляхом – поєднуючи якісну медичну допомогу з турботою про людські потреби захисників.

Дякуємо нашим Захисникам за службу. Хустська центральна лікарня і надалі забезпечуватиме цілісний та гідний супровід кожному ветерану.

Інформує Хустська центральна лікарня

Великораковецький ліцей захищатиме честь громади на районному рівні

Днями Білківський громаді стартували спортивні змагання «Пліч-о-пліч: всеукраїнські шкільні ліги». Тут влаштували справжні батли з масового футболу. Відкриття відбулося в Білківському ліцеї. Перед учасниками змагань з привітальним словом виступили директорка цього навчального закладу **Ольга Попович**, Білківський сільський голова **Василь Зейкан** та начальниця відділу освіти, охорони здоров'я, культури, молоді та спорту сільської ради **Ірина Паньканинець**. Головним арбітром поєдинків визначили **Михайла Лялюка**.

Відтак спортивний майданчик зі штучним покриттям ліцею перетворився на захопливе видовище. Саме там учні 9–11 класів боролися за те, хто представлятиме громаду на змаганнях районного рівня. Ігри видалися запеклими. І в цій шаленій боротьбі перше місце посів Великораковецький ліцей. Схоже, що цей навчальний заклад хоче закріпити за собою позицію лідера в спорті, бо вже не вперше перемагає на подібних змаганнях з різних видів.

Друге місце вибороли футболісти Білківського ЗЗСО І-III ступенів №2. На третьому місці опинилася команда Білківського ліцею.

Церемонію нагородження провела начальниця профільного відділу. Переможці отримали від меценатів ще й грошову винагороду. Отже, вітаємо лідерів з успіхом та продовжуємо уважно спостерігати за подальшим перебігом спортивних змагань.

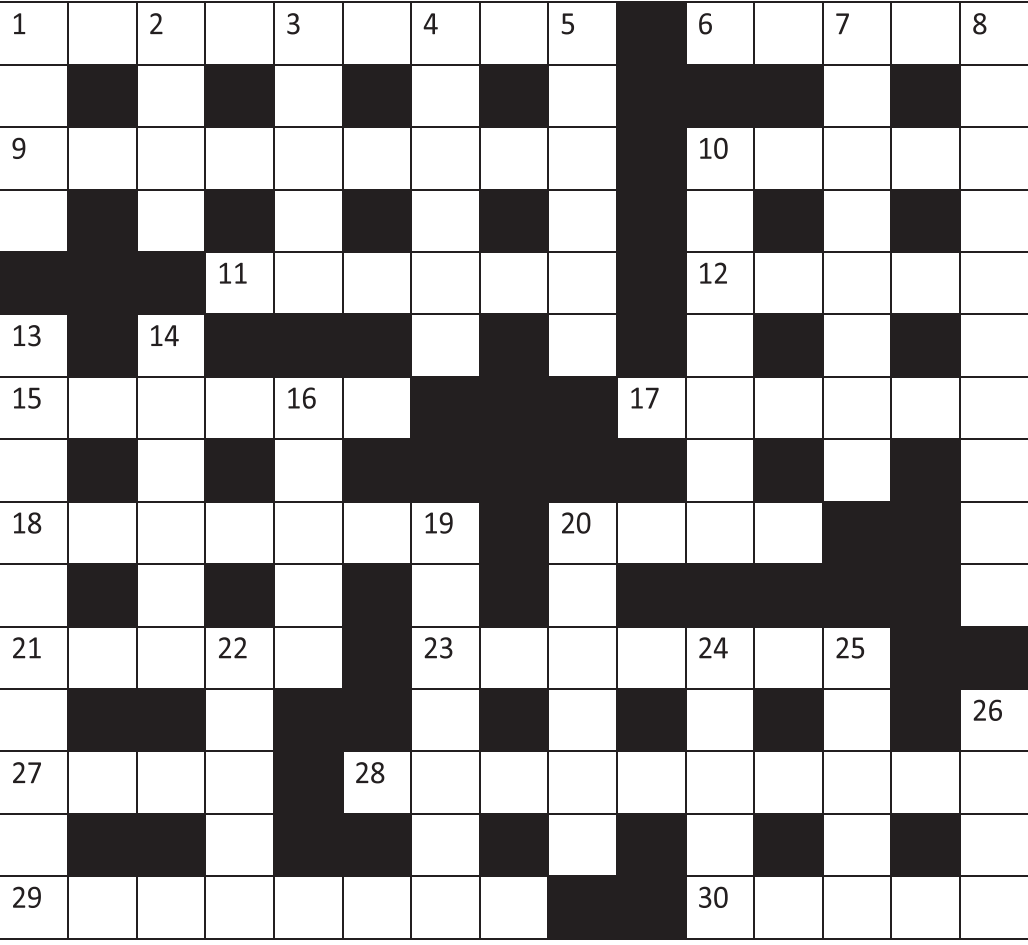
З метою захисту Вашого здоров'я та здоров'я Ваших улюбленців, просимо своєчасно звертатися до державних установ ветеринарної медицини для проведення всіх необхідних профілактичних обробок та діагностичних досліджень.

НОВИЙ ПРОВАЙДЕР ТВОГО МІСТА
НАЙШВИДШИЙ ІНТЕРНЕТ
1000 МБ + ТБ - 100 ГРН

ПІДКЛЮЧЕННЯ БЕЗКОШТОВНО

☎ 067-64-74-676
095-88-66-988, 096-88-66-988

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:
1. Людина, яка отримує задоволення від перебування на самоті. 6. Улюблена гра Дональда Трампа. 9. Міфічні карлики з німецького епосу. 10. Держава на західному узбережжі Африки. 11. Михайло Жванецький за місцем народження. 12. Життя у козака коротке, а... – вічна. 15. Книга про захоплення Трої. 17. Доповідь військового. 18. Білогвардійський генерал, командувач Добровольчої армії. 20. Страва з м'яса та рису. 21. Давньоримський імператор-самодур. 23. Графство в Англії, від якого походить назва маленького песика. 27. Різкий сильний поштовх. 28. Самостійна незмінна частина мови. 29. Відмирання частин живого організму. 30. Штучне переривання вагітності.

ПО ВЕРТИКАЛІ:
1. Біблійський рибалка, який потрапив до шлунку кашалота. 2. Духовий музичний інструмент. 3. Щомісячний розмір грошової винагороди. 4. Ім'я письменника Хемінгуея. 5. Кількість героїчних спартанців, які билися з персами у Фермопілах. 7. Півострів у східній Канаді. 8. Жанр мистецтва, спрямований у майбутнє. 10. Таємна поліція Третього Рейху, очолювана Генріхом Мюллером. 13. Президент Веймарської Республіки. 14. Член радянської дитячої організації. 16. Керівник факультету. 19. Елементарна частинка, яка входить до складу ядра. 20. Не мала баба клопоту, та купила.... 22. Адміністративно-територіальна одиниця під час виборів. 24. Зовнішній покрив тваринного організму. 25. Джон Леннон, Пол Маккартні, Джордж Харрісон та... Старр. 26. Морська тварина, яка спричинила загибель відомого австралійського натураліста та тележурналіста Стіва Ірвіна.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

Вважати недійсним диплом на ім'я Макара Михайла Михайловича виданий Хустським професійним ліцеєм, тепер Комунальний заклад «Хустський професійний коледж» Закарпатської обласної ради у 2013 році, серії АК 44708629, у зв'язку з втратою.

У зв'язку з втратою свідоцтва про здобуття базової загальної середньої освіти серії АК №54519593, виданого Кливець Андріані Василівні у 2024 році Горбівською гімназією, документ вважається недійсним.

Сертифікат на земельну частку Пай ЗК 001088 виданий агропромисловою спілкою селян-фермерів «Дружба», власником якого є Лукач Катерина Іванівна є втраченим, вважати його не дійсним.

Відповіді на кросворд попереднього номера
ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1.Ясак. 4.Прикметник. 9.Піаніст. 10.Сюзерен. 11.Модулятор. 13.Цедра. 16.Сальдо. 18.Еліксир. 19.Тарантул. 20.Неоліт. 22.Растр. 25.Клочкова. 26.Калка. 27.Інтерес. 28.Сольфеджіо. 29.Руан. **ПО ВЕРТИКАЛІ:** 2.Спіноза. 3.Консультант. 4.Пісня. 5.Касир. 6.Ерзац. 7.Народ. 8.Канта. 12.Ореол. 14.Експонометр. 15.Вінниченко. 17.Отто. 19.Турнепс. 21.Ізабела. 23.Сокіл. 24.Ральф. 25.Клайд.

Редакція не завжди поділяє думку авторів. Ніхто не має права примушувати редакцію публікувати той чи інший матеріал. Передрук без дозволу редакції заборонено. Редакція залишає за собою право вносити правки до матеріалів, що публікуються у газеті. Свідоцтво реєстрації ЗТ №725/317 Р від 28.02.2019
Адреса друкарні: видавництво «А-Прінт» ТОВ «ДІМ», м.Тернопіль, бульвар Т.Шевченка,1
Наша адреса: 90400, м. Хуст, вул. Корятівича, 3. Тел.: +380 (97) 074 77 07.
E-mail: khust.visnyk@gmail.com
Друк офсетний Ум. Друк. Арк. 1. Наклад 10000 прим.
Директор Н.Головко
З питань розміщення реклами звертайтеся за номером телефону: +380 (97) 074 77 07

